

Finnish
Letting Off The Pressure
62-0513E

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Päästää paine pois

Jeffersonville, IN, USA

13.5.1962, iltakokous

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

*Sillä Kristuksella lujalla Kalliolla minä seison;
Kaikki muu maa on upottavaa hiekkaa, ei väliä mikä se on.*

¹⁵⁰ Jumala siunatkoon teitä, sinä olet nyt pastori, veli Ruddell. Olen pahoillani, että Saatana sammutti nuo valot, mutta Jumala sai voiton joka tapauksessa. Aamen.

Päästä paine pois

¹ Kiitos, veli Ruddell. Olen niin onnellinen tietäessäni, että minulla on poika Evankeliumissa. [Eräs veli sanoo jotakin.] Eikö niin? No niin, hienoa. Se on hyvä. Kyllä, minä todella arvostan veli Ruddellia. Minä uskon, että Paavalilla kerran oli poika nimeltä Timoteus. Hän kutsui häntä pojakseen Evankeliumissa.

² Ja en ole varma, mutta onko tämä Flossy Ford? [Sisar Flossy sanoo: "Kyllä."] Hyvän aika. Flossy, minä... Siitä on pitkä aika. Kyllä, muistan kun olin poika, ja hänen veljellään Lloydilla ja minulla oli tapana kulkea yhdessä. Ja hänellä oli tapana leipoa suuria kakkuja, ja me tulimme ja söimme, kunnes olimme melkein sairaita. Tiedättehän.

³ Muistan erään kerran, kun Lloyd oli pyytänyt minua tulemaan... Flossy oli leiponut... Hän oli silloin vain nuori tyttö. Hän oli leiponut kakun, ja me söimme, kunnes emme enää jaksaneet syödä. Ja minä ajattelin, että jäisin koko yöksi Lloydin luo. Alkoi tulla pimeää, tiedättehän, ja minä päätin, että minun silloin täytyi mennä kotiin. Niinpä lähdin ja juoksin alas tietä, peläten kuollakseni, yrittäen mennä kotiin.

⁴ Ja muistan hänen isänsä. Onko äitisi yhä elossa, olettaisın niin? Kyllä, sepä hienoa. Paljon vettä on virrannut alas noiden päivien jälkeen. Kyllä. Täällä me nyt olemme molemmat keski-ikäisinä, isovanhempina ja... Mutta siellä on maa, missä me emme enää vanhene. Olen niin iloinen tietäessäni, Flossy, että sinä etsit tuota maata, ja varmuudesta, että löydät sen.

⁵ Ja Jim, kuinka Jim voi, onko hän... Kyllä, muistan sen. Jim on hänen aviomiehensä. Ja muistan hänet hyvin. Ja tunsin muutamia lapsista... Tuohon aikaan olin lähtenyt kentälle, kun he menivät naimisiin, ja heidän lapsensa olivat kasvamassa, ja me jotenkin etäännyimme toisistamme, tiedättehän.

⁶ Näen veli Lloydin ajoittain kadulla ja huudan hänelle. He valmisteivat minulle monet ateriat. Ja minä olen.. Ja he ovat minulle aivan kuin todellinen veli ja sisar.

⁷ No niin, olen iloinen nähdessäni, että veli Ruddellin ensimmäinen teko tässä paikassa oli aloittaa muuttamalla tämä majatalo Herran huoneeksi. Se on kovasti hienoa.

⁸ Ja tietenkin, tiedättehän, jos te joskus voitte nähdä ennalta jotakin, niin se tekee sen silloin paremmaksi. Ja me kykenimme näkemään ennalta jotakin tässä pojassa. Hän oli ujo. Hänen isällään ja minulla oli tapana työskennellä yhdessä vuosia sitten. Ja tiesin, että hänen isänsä oli asiallinen ja seurallinen, joten miksi ei siis olisi poikakin. Tiesin, että hänellä oli kultainen äiti. Tiesin, että hänellä oli oikea isä, ja että hänen takanaan oli jotakin hyvää. Näettehän? Ja tuo kaipaus hänen sydämessään palvella Herraa. Kun syvyys huutaa syvyydelle, täytyy olla syvyyden vastaamassa tuohon huutoon. Ja olen iloinen nähdessäni veli Ruddellin menevän eteenpäin.

⁹ Tämä hieno ihmisjoukko täällä... On suuri etuoikeus minulle tulla tänne tänä iltana ja puhua tälle pyhien joukolle, joka täällä oleskelee. Me emme ole... Tämä ei ole meidän pysyvä paikkamme, tiedättehän. Me olemme pyhiinvaeltajia. Me emme ole kotona.

¹⁰ Ja muistan, sisar Ruddell, kuinka sinä tulit ja istuit hänen kanssaan siellä. Kuinka hänellä oli päänsä kumarassa, ja sinulla oli paljon luottamusta. Hän uskoi, että hänen miehensä tulisi saarnaamaan Evankeliumia. Ja niinpä sen kaltaisen hyvän vaimon kanssa, ja isän ja äidin ja kaikkien rukouksella hänen puolestaan, jotakin täytyi tapahtua, veli Ruddell. Niinpä tässä sitä ollaan. Ja rukoulen, veli Ruddell, että tämä tulisi olemaan sinulle paikka, jossa voit ponnahtaa korkeimpiin korkeuksiin Evankeliumin kirkkaudeksi.

¹¹ Tiedän, että veli Max ja sisar Ruddell siellä, ovat hyvin onnellisia siitä tänä iltana. Kuinka haluaisinkaan nähdä Billy Paulin seisovan saarnatuolissa. Ja toivon eläväni ja näkeväni Joosefin jonakin päivänä saarnatuolissa. Ja se on hienoa.

¹² Meidän uurastuksemme ja vaikeutemme, joita meillä on kasvattaessamme nuoret lapsemme teini-ikäkauden lävitse, silloin se saa meistä tuntumaan hienolta. Kun katsotte taaksepäin ja näette harmaata isänne hiuksissa, niin muistakaa, jotkut teidän vääristä teoistanne panivat ne sinne. Ja se - niin se on.

¹³ Mutta on hyvä olla täällä, ja olen hieman käheä. Olen saarnannut... Veli Gene Goad ja minä menimme eilen vähän kalastamaan. Ja kala söi. Ja niinpä meillä oli hienoa aikaa ja tulimme takaisin myöhään. Ja me hieman vilustuimme siellä veden päällä, mutta luotan siihen, että kestätte minua.

¹⁴ Nyt olen valmistautumassa lähtemään kesäajan kampanjalle, noin yhdeksänkymmenen päivän kampanjalle. Odotan olevani takaisin

*Myrsky voi pyyhkäistä yli rajun myrskyävän syvyyden,
Mutta Jeesuksessa olen turvassa äiti.*

¹⁴⁵ Niin kuin tuo kertomus Charles Wesleystä salaisessa paikassaan meren rannalla eräänä päivänä. Hänellä oli pieni hökkeli. Hän oli tutkistelemassa. Herra johti hänet sinne. Hän oli tutkistelemassa. Oi, Jumala liikkui hänen yllään tehdäkseen laulun. Eikä hänellä ollut mitään mistä alkaa. Aloittaessaan jotakin, inspiraatio jätti hänet. Niinpä hän meni kävelemään meren rannalle kuunnellakseen aaltoja ja ajatteli, että voisi saada innoituksen aaltojen loiskeesta. Yhtäkkiä nousi myrsky. Mitään ei tapahdu sattumalta. Kaikki on Jumalan määräämää. Ei väliä sillä, mitä tapahtuu, kaikki yhdessä tulevat työskentelemään parhaaksi.

¹⁴⁶ Ja hän lähti kohden pientä mökkiään. Kun hän teki sen, alkoivat tuulet puhaltaa. Hän ajatteli: "Oi, tuuli on puhaltava minut pois tältä rannalta ennen kuin pääsen sinne." Ja hän veti ylleen takkinsa ja alkoi juosta ja jotakin lensi hänen rintaansa vasten. Hän katsoi, ja se oli pieni varpunen, joka oli tullut löytääkseen pakopaikan. Hän piti sitä rintaansa vasten, kunnes myrsky oli ohitse, ja aurinko tuli esiin. Hän asetti tuon pienen linnun sormelleen ja päästi sen lentoon. Ja sen lentäessä pois, sai hän innoituksen:

*Ikiaikojen Kallio, halkeama minua varten,
Salli minun kätkeä itseni Sinuun.*

¹⁴⁷ Oi, minä pidän siitä. Ikiaikojen Kallio, tuo Kallio uuvuttavassa maassa, Suoja myrskyn aikana. Tuo Kallio uuvuttavassa maassa, kätke Sinä minut. Kätke minut, oi, Ikiaikojen Kallio halkeamaan minua varten. Nuo suuret innoitettujen laulujen ja asioiden kirjoittajat, joista me niin nautimme tänään.

Te sanotte: "Ovatko nuo laulut innoitettuja?"

¹⁴⁸ Jeesus viittasi niihin, kun Hän oli täällä maan päällä. Hän sanoi: "Eikö Psalmeissa ole kirjoitettuna. Eikö Daavid sanonut niin-ja-niin?" Varmasti ne ovat innoitettuja. Aivan niin kuin saarnaaminen tai mikä muu tahansa on innoitettua.

¹⁴⁹ Olen niin iloinen että minulla on Pakopaikka. Toista pakopaikkaa minulla ei ole. Kyllä.

*Toivoani ei ole rakennettu millekään vähemmälle
Kuin Jeesuksen Verelle ja vanhurskaudelle;
Kun kaikki sieluni ympärillä pettää,
Silloin Hän on kaikki toivoni ja siksi jää.*

päästää nyt paineen pois ja tietää Jeesuksen sanoneen: “Ei kukaan voi tulla, ennen kuin Minä olen kutsunut hänet. Ja kaikille, jotka tulevat, Minä tulen antamaan Iankaikkisen Elämän ja nostan heidät ylös viimeisenä päivänä.” Se on määrätty, Herra. Minä annan heidät Sinulle nyt Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

¹⁴¹ Jumala siunatkoon teitä seistessänne siellä. Kun palaatte istumaan, menkää ja tietäkää, että kaikki mitä halusitte, ja jokainen kietova synti ja asia, joka oli väärin, on Veren alla. Se on saatettu päätökseen. Uskotteko te sen? Uskotteko sen? Uskotko sinä sen, veli? Uskotko sinä sen, sisar? Uskotko sinä sen? Silloin sitä ei ole oleva, se on poissa. Oikein. Se on mennyt.

¹⁴² Jumala siunatkoon teitä! Kaikkein parasta elämässä, ja Iankaikkinen Elämä, jonka te nyt omistatte... Te olette kiivenneet synnin yläpuolelle. Synti on teidän jalkojenne alla. Mitä hyötyä minun olisi seistä täällä ja sanoa teille jotakin väärää? Minut luettaisiin pettäjäksi tien päässä. Näettekö? Te vastaanotitte Iankaikkisen Elämän, koska te uskoitte Herraan Jeesukseen Kristukseen. Ja nyt, laskien syrjään jokaisen synnin ja jokaisen kahleen, menkää vapaina, päästäkää paine pois. Te olette kristittyjä. Te olette nousseet synnin yläpuolelle, ja teillä on iankaikkisen pelastuksenne Käsiraha, koska Kristus on vastaanottanut teidät.

¹⁴³ No niin, eikö Hän sanonutkin: “Kukaan ei voi tulla, ellei Minun Isäni häntä vedä. Ja kaikille, jotka tulevat, Minä tulen antamaan Iankaikkisen Elämän ja nostan heidät ylös viimeisenä päivänä”? [Viisi henkilöä alttarilla sanoo: “Aamen.”] Silloin se on selvitetty. Aamen. Se on kaikki ohitse. Jumala siunatkoon teitä nyt ja olkoon teille armollinen? Rakastatteko te Häntä, te kuulijakunnassa? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”]

*Minä rakastan Häntä,
Minä rakastan Häntä,
Koska Hän ensin rakasti mua;
Ja osti pelastukseni Puul’ Golgatan.*

¹⁴⁴ Kuinka monista tuntuu siltä, että paine on kaikki mennyt pois? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”]

*Olen ankkuroinut sieluni levon satamassa,
En enää seilaa villejä meriä;*

jälleen elokuun viimeisenä, tai syyskuun ensimmäisenä. Ja me menemme nyt... Tällä viikolla aloitan Green Bayssä, Michiganissa. Tulen takaisin Chicagon kautta, ollakseni sunnuntai-iltapäivällä korkeakoululla konventissa. Tulen puhumaan kristittyjen Liikemiesten alkuperäisessä konventissa Green Bayssä ja sitten sieltä Chicagoon. Ja sitten maanantaina olen Chicagossa tavanomaisessa kokouksessa, se on veli Joosef Bosen lähetyskokous. Ja sitten palaan kotiin mennäkseni Southern Pinesiin, North Carolinaan ja alas South Carolinaan ja edelleen Cow Palaceen, South Gateen, Los Angelesiin. Minulla on siellä noin neljäkymmentä ykseyden seurakuntaa rahoittamassa tuota kokousta. Se on ensimmäinen kerta, kun ykseysliike on koskaan kannattanut kokoustani.

¹⁵ Sitten edelleen Kaliforniasta Oregonin kautta Kanadaan ja sieltä Anchorageen Alaskaan ja sitten takaisin jälleen tänä syksynä. Veli Josef Boze menee Keniaan, Tanganikaan ja Etelä-Afrikkaan järjestämään kokouksia myöhemmin syksyllä.

¹⁶ No niin, en voi sanoa, että minulla olisi johdatusta mennä mihinkään näistä paikoista. Minulla ei ole, mutta minusta tuntuu siltä, että minun tulisi kylvää siementä jonnekin. Tehdä mitä tahansa vain voin Valtakunnan hyväksi.

¹⁷ Ja nyt, kumartakaamme päämme uudestaan rukoukseen. Ei niin, ettei puolestamme olisi rukoiltu, mutta haluan vain pyytää Herraa auttamaan minua täällä nyt, antamalla joitakin sanoja teitä varten.

¹⁸ Taivaallinen Isämme, me lähestymme nyt Sinun armon valtaistuintasi Herran Jeesuksen Nimessä, joka on antanut meille luvan ja käskenyt meitä tulemaan ja sanonut, että meille suodaan ne asiat, joita pyydämme lähestyessämme. Me emme mitenkään halua pyytää, että saisimme seistä Sinun tuomiollasi, vaan me haluamme seistä armoistuimen ääressä, niin että voimme saada laupeuden tunnustaen, että olemme väärässä, ja ettei meissä ole mitään hyvää. Mutta me annamme itsemme, Herra. Mitään me emme voi tarjota mitään muuta kuin Herramme Jeesuksen rukouksen Hän sanoessa tämän: “Hänellä, joka kuulee Minun Sanani ja uskoo Häneen, joka Minut lähetti, on Iankaikkinen Elämä, eikä hän ole tuleva tuomiolle, vaan on siirtynyt kuolemasta Elämään.” Me uskomme sen. Hän käski meitä tulemaan, ja pyytämään mitä tahansa Hänen Nimessänsä, ja se tultaisiin suomaan. Me uskomme sen.

¹⁹ Uskomme perustalla me tulemme pyytäen, että Sinä siunaat tätä seurakuntaa ja veljeämme, veli Ruddellia ja hänen perhettään ja kaikkia perheitä, jotka ovat edustettuina täällä.

²⁰ Ja katsoessani ja nähdessäni rouva Morrisin täällä tänä iltana ja ajatellessani menneitä päiviä... Ja Jumala, ja niin kuin sanoin hänelle, paljon vettä on virrannut alas ja on ollut monia vaaroja, pyydyksiä ja ansoja. Sinä olet jo tuonut meidät niiden lävitse, Herra, ja meidän luottamuksemme on Sinussa niin, että kuljemme tien päähän Sinussa.

²¹ Siunaa tätä paikkaa. Aseta Nimesi tänne, Herra, ja anna heille kaikkein parasta, mitä tälle paikalle on annettavissa. Voikoon paha, niin kuin veli rukoili tänä iltana täällä... Tämä nuori mies rukoili, että Sinä ottaisit pois kaikki esteet. Suo se, Herra, vastaa hänen rukoukseensa.

²² Paranna sairaat, jotka ovat joukossamme. Anna pelastus niiden sieluille, jotka isoavat ja janoavat vanhurskautta. Ja nyt, Herra, pyhitä ääni ja arvottoman palvelijasi vaivannäkö. Ja siunaa Sanasi, ja älköön Se tyhjänä palatko, vaan olkoon niin, että se saa aikaan sen, mitä varten se on tarkoitettu. Ottakoon Pyhä Henki Jumalan asiat ja rohkaiskoon sydämiämme suurimmasta pienimpään. Jeesuksen Kristuksen Nimessä me pyydämme sitä. Aamen.

²³ Nyt tänä aamuna minä saarnasin pitkään. Enkä tiedä oliko se saarnaamista. Minä vain opetin pyhäkoulun tapaan. Ja eräänä päivänä opetin kuusi tuntia. Se ei tule olemaan niin pahaa tänä iltana, olen varma.

²⁴ Mutta minulla on vain pieni teksti täällä, jonka haluaisin lukea Kirjoituksesta, koska tiedän, etteivät Hänen Sanansa petä. Minun sanani voivat tehdä sen. Ja minä yritän pitää sanani Hänen Sanansa mukaisena ja ottaa Hänen Sanansa, ottaa sanani ja rakentaa sisällön Hänen Sanansa ympärille, niin kuin me sitä käytämme tekstiksi.

²⁵ Haluan lukea kahdesta paikasta tänä iltana. Yhdeksi paikaksi haluan lukea Sananlaskujen kirjasta 18. luvun 10. jakeen. Ja toiseksi paikaksi, haluan lukea Jesaja 32:2. No niin, Sananlaskut 18:10:

HERRAN nimi on vahva torni: vanhurskas juoksee siihen, ja on turvassa.

²⁶ Ja Jesajan kirjasta, 32. luku, jakeet 1 ja 2:

Katso, kuningas on hallitseva vanhurskaudessa, ja ruhtinaat ovat määrävää tuomiossa.

Tunnen isän, kun kyyneleet vierivät hänen poskiltaan tänä iltana, kun hän ojensi pienet kymmenyksensä. Ja tänä aamuna kun me rukoilimme ja jätimme tuon pojan Herralle Jumalalle... Tämä isä ja äiti rakastavat lasta. Ja Jumala, he haluavat päästä sille paikalle, että he voivat päästää pois paineen ja tietää, että kaikki on kunnossa. Isä, me jätämme sen Sinulle. Sinä tulet suomaan sen. Siitä meillä ei ole mitään pelkoa. Anna hänelle tuo varmuus juuri nyt. Jeesuksen Nimen kautta minä rukoilen.

¹³⁸ Ja Isä, tämä nuori mies ja nuori nainen tulivat yhdessä, joten minä lasken käteni heidän päälleen. He tulivat päästääkseen pois paineen. Tämän kaltainen nuori pari, komea nuori pari, me tiedämme, että juuri he ovat syötti perkeleelle, jos hän vain voisi käyttää heitä. Mutta heidät on temmattu häneltä kuin tulinen kekäle. He tulivat, Herra, koska he haluavat löytää tuon Suojan. He haluavat päästä sille paikalle, että he voivat päästää paineen pois ja hiljentyä Jumalan edessä ja tietää, että Hän on Jumala. Minä rukoilen, Isä, että Sinä antaisit heille sen siunatun varmuuden juuri nyt. Voikoon jokainen pieni somu olla hakattu pois juuri nyt.

¹³⁹ Tämä nuori mies tässä, Herra, joka seisoo kädet ylhäällä, tuo kaikkein viimeisin. Ja niin pian kuin Hän nousi tullakseen, syttyivät valot. Se oli se luku, jonka Sinä halusit, se oli Sinun kutsusi. "Kaikki, jotka Isä on antanut Minulle, ovat tuleva."

Ja ainoa asia, mitä meidän täytyy tehdä, on pitää Sana näkyvissä ja ne, jotka Isä on määrännyt Elämään, tulevat seuraamaan. Ja nyt hän on tullut. Hän haluaa löytää tuon halkeaman Herra, niin että hän voi istuutua ja levähtää hetken. Minä rukoilen Jumala, että Sinä johtaisit hänet tuohon Kallion halkeamaan juuri nyt.

¹⁴⁰ Voikoon jokainen kahle olla murrettu. Voikoon jokainen vastus, kaikki mikä näitä on vaivannut, voikoon se pudota heistä pois juuri nyt. Voikoon tuo pieni asia, pieni kiukustuminen, pieni, mikä tahansa se onkin, pieni oikkaisuus, tuo pieni huoli, tuo epäily, tuo pieni kietova synti. Herra, heidän veljenään ja Sinun palvelijanasi, minä olen välittäjänä heidän puolestaan, seisten elävien ja kuolleiden välillä, minä vaadin heidän sielujaan. Minä vaadin heidän voittonsa, kun he tottelivat alttarikutsua. Ja me tiedämme, että Saatana yritti pysäyttää sitä. Mutta me vaadimme heidät, minä teen niin nyt Sinun palvelijanasi ja annan heidät Jeesukselle Kristukselle Hänen armonsa voitonmerkkeinä, voitonmerkkeinä Pyhän Hengen Läsnäolosta tänä iltana, joka kutsui heidät näissä vaikeissa olosuhteissa ja toi heidät Kalliolle. Voikoot he

¹²⁹ Taivaallinen Isämme, Saatana on hävinnyt taistelun. Olen vain kärsivällinen enkä anna paineen kasvaa. Olen seissyt täällä ja saarnannut paineen pois päästämisestä, ja sitten Saatana ajatteli voivansa ajaa minut pois saarnastuolista, saada minut jättämään pois tämän alttarikutsun. Ei, Herra, sydämessäni jokin poltti sanoen: "Täällä on joku. Siellä on joku, joka etsii tuota Kalliota." Me kiitämme Sinua Isä, voitosta, ja kun tuo viimeinen henkilö käveli alttarille, valot syttyivät. Hän näki hävinneensä, joten hän saattoi aivan yhtä hyvin luopua taistelusta.

¹³⁰ Täällä seisoo tänä iltana armon luku, viisi kallista sielua. Viisi: J-e-s-u-s [Jeesus], f-a-i-t-h [usko], g-r-a-c-e [armo]. Oi Jumala, Sinä olet Jumala. Sinä et koskaan epäonnistu. Sinä olet aina oikeassa.

¹³¹ Näen tällä sivulla seisomassa, tässä on sisar Wilsonin tytär. Voin muistaa tuon pienen tytön. Muistan, kun Sinä kutsuit hänet. Muistan tuon illan New Marketissa monia vuosia sitten. Muistan tuon illan siellä, Herra.

¹³² Tässä hänen vierellensä seisoo nainen, joka tulee New Yorkista oleskellakseen kanssamme.

¹³³ Tässä seisoo nuori mies ja nuori nainen juuri siinä käännepisteessä, kun maailma täällä ulkona on tekemässä kaiken kaltaisia moraalityttöjä tansseja ja hälinöi. He ovat tulleet etsiäkseen tuota Kalliota.

¹³⁴ Ja alttarin päässä seisoo nuori mies kätensä kohotettuina. Hän haluaa löytää tuon Kallion. Jeesus, Sinä olet tuo Kallio. Ja Sinä sanoit: "Missä tahansa kaksi tai kolme ovat kokoontuneina Minun Nimessäni, siellä Minä tulen olemaan heidän keskellään." Silloin tuo Kallio on juuri täällä.

¹³⁵ Se voi näyttää oudolta, Isä, hyvin yksinkertaiselta. Sinä teet asiat niin yksinkertaisiksi, että emme tekisi erehdyistä. Mutta koska he nousivat istuimiltaan ja tulivat kutsuttaessa, ja Saatana yritti estää heitä tekemästä sitä, tehden kaikkensa estääkseen sen, mutta hän hävisi. Nyt, Sinun palvelijanas minä tulen laskemaan käteni heidän päälleen ja lausumaan Sinun siunauksesi. Ja Jumala, voikoon se seurata. Koska he ovat rehellisiä ja vilpittömiä seuraamaan Hengen johdatusta, teen minä samoin.

¹³⁶ Nyt pyydän, että sisareni sielu ei koskaan kuolisi, että hänen sydämensä Iankaikkisen Elämän kaipaus tulee suoduksi hänelle. Jeesuksen Kristuksen Nimen kautta.

¹³⁷ Lasken käteni sisareni päälle ja tiedän, että hänellä on ollut monia koettelemuksia. Tiedän hänen rukoilevan rakkaan poikansa puolesta.

Ja mies on oleva kuin kätköpaikka tuulelta, ja suoja myrskyltä; niin kuin vesivirrat kuivassa paikassa, niin kuin suuren kallion varjo väsyttävässä maassa.

²⁷ Ja nyt tekstinäni haluan käyttää tätä: *Päästä paine pois*. Se on outo teksti: "Päästä paine pois." Valitsin tämän, koska ennen kuin tulen kokoukseen, minä aina yritän rukoilla ja yritän etsiä Herraa, niin etten seisoi minkään seurakunnan edessä, suuren tai pienen, oli se yksi tai miljoona. Etten seisoi siellä tullakseni nähdä tai kuulla, vaan tehdäkseni jotakin Herraan kirkastamiseksi. Sen vuoksi, nähdessäni ihmisten tarpeen...

²⁸ Enkä haluaisi tulla tänne tullakseni kuulla, koska minussa ei ole paljon kuultavaa. Minulla on huono ääni, enkä ole koulutettu mies ja koskaan en pysy tekstissäni, vaan hypin kaikkialle. 1. Mooseksen kirjasta Ilmestyskirjaan. Ja minä en ole mikään kaunopuhuja, mutta minä rakastan Herraa. Enkä minä voi rakastaa Kristusta ennen kuin ensin rakastan Hänen omiansa. Näettehän? Minun täytyy rakastaa Hänen kansaansa. Niinpä jos rakastan Hänen kansaansa, silloin rakastan Häntä.

²⁹ Ja sitten, haluan olla ja tehdä niin kuin Hän teki. Haluan tavoitteeni olevan samanlainen kuin Hänen oli: yrittää aina tehdä hyvää ja auttaa jotakuta.

³⁰ Ja nähdessäni tämän päivän, jossa me elämme ja tietäessäni, että tällä seurakunnalla täällä on hieno pastori...

³¹ No niin, en sano sitä imarteluna. Minä sanon sen sydämeistäni. Jos sanoisin sen jotenkin muuten, olisin tekopyhä. Olisin teeskentelijä. Ja minä uskon, että tällä seurakunnalla on pastori, joka seisoo Totuudessa huolimatta siitä, mitä tuli tai meni. Minä uskon sen. Sellainen on luottamukseni poikaani. Ja minä uskon sen. Ja minä... ja hän on peloton, niin peloton kuin olla voi. Minä uskon, että hän on kunniallinen, pyhä mies, Jumalan lähettäjä palvelustehtävän kanssa tätä viimeistä päivää varten. Ja hän saarnaa samaa Sanan osaa kuin minäkin saarnaan. 1. Mooseksen kirjasta Ilmestyskirjaan juuri sillä tavalla kuin Se on kirjoitettu. Ja siitä minä pidän, ei mitään kompromisseja, vain pysyen tarkkaan Sanan kanssa. Ja minä pidän siitä.

³² Mutta sitten ajattelin, että sen kaltaisen miehen kanssa, joka vielä on nuori mies, ja minun kävellessä hänen saarnatuolinsa taakse, voisinko sanoa mitään, mikä auttaisi hänen seurakuntaansa, koska siksi hän halusi minun tulevan. Hän on paimen ja hän valvoo lampaitaan. Ja hän

voi ajatella nyt, että pienestä muutoksesta voisi olla jotakin apua hänen seurakuntalaisillensa. Hän on kiinnostunut teistä. Hän on kiinnostunut teidän hyvinvoinnistanne. Päivin ja öin, hän menee milloin tahansa, minne tahansa, auttaakseen ja tehdäkseen mitä vain voi. No niin, sellainen on todellinen Jumalan palvelija.

³³ Ja niin kuin hän sanoi, hän sanoi vaivanneensa minua, kiusanneensa minua, tai jotakin sellaista... Hän ei tee sitä. Se saa minut rakastamaan häntä paljon enemmän, kun hän on jatkuvasti pyytämässä, koska se osoittaa hänen luottamuksensa. Se osoittaa... Hän ei toisi minua tänne lampaittensa eteen, jos hän ajattelisi minun tulevan vahingoittamaan heitä. Ei, kukaan paimen ei tekisi sitä, vaan koska hän ajattelee minun tekevän sitä, mikä on oikein. Se on suuri etuoikeus ja kunnianosoitus, kun hän pyytää minua tulemaan. Ja pidän hänen tavoitteistaan: riippua kiinni, kunnes se tapahtuu. Sellainen on uskon mies. Ja minä pidän siitä.

³⁴ Niinpä sitten ajattelin: "Mitä minä puhuisin tälle seurakunnalle?" Minä ajattelin: "No niin, luultavasti heitä on harjoitettu oikein kaikessa, epäilemättä." Mutta tänä päivänä ihmiset ovat paineen alla. Ja tuolla paineella ei ole rajoituksia, tai mitään kirkkokunnallista rajaa. Sillä ei ole ikärajaa. Se ei katso henkilöön. Se on nuorten ja vanhojen, hyvien ja pahojen yllä. Jokainen on paineen alainen.

³⁵ Me elämme neuroottisessa ajassa, hermojännityksessä. Jokainen ryntää sinne ja tänne menemättä minnekään. On vain sen kaltainen ajanjakso. Ja tiedän, että se vaivaa tätä seurakuntaa niin kuin muitakin. Se on kiusana Tabernaakkelissa, kaikkialla, koko maailmassa.

³⁶ On paineinen päivä. Kiire, kiire, kiire, kiire. On kiire, ja sitten odotetaan. Ajetaan yhdeksänkymmentä mailia tunnissa päästäkseen kotiin päivälliselle, ja sitten odotetaan kaksi tuntia sen valmistumista. Niin se on! Se on tuo aika. Ja tuo ryntääminen ja nopea ajo saa teidän hermonne jännittyneiksi, niin että, jos vaimo sanoo jotakin vähänkin vastaan, te haluatte heti räjähtää, te kiukustutte. Jos aviomies sanoo jotakin, te lyötte jalkaa maahan ja käskette häntä menemään huoneeseensa. Näettekö? "Kuulehan nyt, mieheni, en halua riitaa kanssasi. Mene sinne."

³⁷ "Vaimo, olen niin hermostunut." Näettekö? Miksi? Mikä on vikana? Näettekö?

³⁸ Kaikki tämä yhdessä saa jännityksen kasvamaan, ja sitten sen tuloksena on, että tehdään jotakin väärää ja toimitaan asiattomasti. Oikein! No niin, se saa köyhän toimimaan sillä tavalla. Se saa

ottaa teidät, vanhurskauttamisen, pyhittämisen ja kuoleman kautta vastaanottamaan Elämän, aamen, ei johonkin kirkkokuntaan tai uskontunnustukseen, vaan kuolemaan hengellenne, niin että voitte olla syntynyt uudestaan.

¹²⁵ Ja Elia löi vettä ja käveli Jordanin ylitse, ja Elisa seurasi häntä. Ja kun Elisa palasi takaisin maahan sieltä toiselta puolelta, hän tuli kaksinkertaisen osan kanssa. Tänä me seuraamme Jeesusta Hänen kuolemaansa, hautaamiseensa ja ylösnousemukseensa kasteen kautta. Me uskomme Häneen. Me olemme kuolleet pois maailman asioista, tunnustaneet, että emme ole mitään, kastetut Hänen Nimessään, haudatut Hänen kanssaan kasteessa, nousseet Hänen kanssaan ylösnousemuksessa. Meidän henkemme elävät korkealla maailman asioiden yläpuolella. Silloin me olemme Kristuksessa. Nyt meillä on yksi osa.

¹²⁶ Kun me palaamme takaisin kuoleman Jordanin ylitse, meillä tulee olemaan toinen osa. Ruumiit, jotka meillä nyt on, henkien kanssa, jotka meillä on. Meillä on käsiraha, Pyhä Henki, joka ei voi kuolla, koska Se on Jumalan osa. Ja ne ruumiit, joissa me elämme... "Joka syö Minun lihani ja juo Minun Vereni, hänellä on Iankaikkinen Elämä, ja Minä noston hänet ylös viimeisenä päivänä." Aamen! Päästäkää pois paine!

¹²⁷ Mitä merkitystä sillä on, jos atomipommit tai mitkä muut tahansa iskevät? Antaa heidän tehdä, mitä he tahtovat [Tyhjä kohta nauhassa] ...tästä yhdestä asiasta, että meillä on Iankaikkinen Elämä Jeesuksen Kristuksen meidän Herramme kautta. Niinpä mitä me huolisimme siitä, mitä maailmalla on sanottavana. Mitä me huolisimme paineesta. Sillä ei ole mitään merkitystä meille. Miksi? Koska me voimme päästää pois paineen. [Tyhjä kohta nauhassa.]

Tule sinne missä armon kastepisarat ovat kirkkaat.

Loista kaikkialla ympärillämme päivin ja öin... [Tyhjä kohta nauhassa.]

Jeesus maailman Valo.

¹²⁸ Nyt, päämme kumarrettuina, kohottakaamme kätemme.

Me haluamme vaeltaa Valossa, kauniissa Valossa;

Tule sinne, missä armon kastepisarat ovat kirkkaat.

Loista kaikkialla ympärillämme päivin ja öin,

Jeesus maailman Valo.

alhaalla epäuskossa. Te ette usko Sanaa. Te vaellatte synnissä ja maailman asioissa. Mutta hänellä, joka uskoo Minuun, on Iankaikkinen Elämä. Elämä, joka ei voi kuolla.”

¹²⁰ Pankaa nyt merkille, kun me saamme Hänen Henkensä, me jotka olimme kerran kuolleita synnissä ja rikkomuksissa, Hän antaa meille uuden syntymän, uuden elämän. Ja mitä Hän tekee? Hän... Me kuolemme ja olemme haudatut Jeesuksessa. Me nousemme Hengessä maailmallisista asioista taivaallisiin asioihin. Ja tänä iltana me istumme yhdessä taivaallisissa paikoissa Kristuksessa Jeesuksessa.

¹²¹ Kuinka monet kristityt täällä yhä rakastavat maailmaa? Jos sen teette, te ette ole kristitty. Te olette kristillisyyden tunnustaja, ettekä omistaja. Sillä kun ihminen kerran maistaa Kristusta, on hän kuollut maailman asioille eikä hänellä missään tapauksessa ole mitään halua mennä takaisin siihen.

¹²² Mitä se tekee? ”Sitä elämää”, sanoo Paavali, ”jota minä kerran elin, minä en enää elä. Kuitenkin minä elän, en minä, vaan Kristus minussa.” Miksi? Hän nosti hänet tältä alhaisesta maailmallisen synnin tasolta ylös sille paikalle, että me itse voimme katsoa taaksepäin ja nähdä sen, mistä tulemme, kunnia, ja katsoa taaksepäin ja nähdä, missä me kerran elimme. Nyt me elämme eri tavalla. Mitä se on? Se on varmuus siitä, että me olemme kuolleet, ja että elämämme ovat kätkeyty Kristuksessa Jumalan kautta, ja että olemme sinetöidyt Pyhällä Hengellä ja nostetut noiden asioiden yläpuolelle. Sitten me olemme elossa saman todisteen mukaan, jonka kanssa Hän tuli takaisin todistaakseen meille.

¹²³ Tuo maa on ihana maa, ja tämä on käsiraha. Tämä on pelastuksemme ennakko. Se on käsiraha sopimuksesta, kunnia, Jumalan sopimuksesta. ”Joka kuulee Minun Sanani ja uskoo Häneen, joka Minut lähetti, hänellä on Iankaikkinen Elämä eikä hän ole tuleva tuomiolle, vaan on siirtynyt kuolemasta Elämään.” Päästä pois paine, veli. Kyllä vaan! Aamen! Käsitätekö te sen? [Seurakunta sanoo: ”Aamen.”]

¹²⁴ Katsokaahan, niin kuin Elia, tuo suuri profeetta, oli esikuva Kristuksesta, samoin Elisa oli esikuva Seurakunnasta. Kaksinkertainen osa Hengestä tuli tuon profeetan ylle. Hän käveli eräänä päivänä Jordanille, joka on esikuva tästä päivästä, tästä hallituksesta, joka heillä nyt on, Ahab, Isebel ja niin edelleen, niin kuin te muistatte Isebel saarnastani. Huomatkaa, kun Elisa erästä syystä seurasi Eliaa... Aamen! Minne hän vei hänet? Jordanille, Raamotin Gileadiin, profeettojen kouluun ja sitten alas Jordanille. Se on tapa, miten Hän

keskiluokkaan kuuluvan toimimaan sillä tavalla. Se saa rikkaan toimimaan sillä tavalla. Se saa väärän toimimaan sillä tavalla. Se saa melko hyvän toimimaan sillä tavalla. Se saa hyvän toimimaan sillä tavalla, koska on jännitystila ja paine lisääntyy. Sen täytyy purkautua johonkin. Näettekö? Jos ette tee sitä, te räjäytätte höyrykattilan.

³⁹ No niin, me näemme sen. Se lisääntyy päivien kuluessa. Te sanotte pomolenne, jos olette työssä: ”Oi, mutta on niin-ja-niin!” Ja puhuessanne lapselle te sanotte: ”Tule tänne!” ”Äiti, minä olen...” Näettekö, siinä se on teille. Se kasvaa. Oi. Näettekö? Teistä tuntuu kuin pääanne halkeaisi. Minä tiedän: minä olen sen kanssa joka päivä. Niinpä minä tiedän, mitä se merkitsee. Se kasvaa.

⁴⁰ Olin... Ajattelin tätä eräänä iltana. Olin eräässä tiettyssä sairaalassa. Ja meidän pastorimme, ajattelin hänen olevan sairaan, mutta hän oli vain loopen uupunut. Hän juoksee, juoksee ja juoksee uuvuksiin asti. Ja jotkut heistä soittivat toimistoon ja kysyivät, voisinko minä mennä käynneille hänen sijastaan. No niin, olin hoidellut liikeasioita koko päivän, ja oli ollut saarnaajia eri paikoista, ja minä sanoin: ”Kyllä.”

⁴¹ No niin, menin sairaskäynneille hänen sijastaan ja menin erääseen tiettyyn sairaalaan. Ja he antoivat minulle erään naisen nimen ja osaston numeron, missä hän oli. Ja minä menin... Se oli noin viisitoista tai kaksikymmentä minuuttia ennen vierastunnin alkua, joten menin ja sanoin siellä olevalle naiselle, että olin sananpalvelija ja halusin mennä katsomaan sitä-ja-sitä naista. Hän kääntyi, ja hän oli tekemässä jotakin, ja ensin hän kääntyi ja sanoi: ”Mitä sinä haluat?”

Ja minä sanoin: ”Haluaisin tietää, missä rouva se-ja-se on tällä osastolla.”

Hän sanoi: ”Minä en tiedä!”

Minä sanoin: ”Minulle annettiin se-ja-se numero, ja ajattelin, että kysyisin ensin.”

Hän sanoi: ”Mutta, jos sinulla kerran on se numero, niin mene katsomaan.”

”Kiitoksia.” Menen sinne osaston ovelle ja kysyin: ”Onko täällä sen-ja-sen nimistä rouvaa?”

”Ei!”

Katson paperistani ja se oli paikka, missä hänen sanottiin olevan. Niinpä menin takaisin, ja tuo nainen seisoi siellä. Minä sanoin: ”Se oli väärä numero.”

“Minkä sinä sanoit hänen nimensä olevan?” Sanoin sen. Hän sanoi: “Hän ei ole tässä kerroksessa.”

Sanoin: “Kiitoksia.” Sitten menin yläkertaan.”

Niinpä menen seuraavaan huoneeseen ja menin... Ensimmäiseksi, siellä istui joku lääkäreistä pöydän ääressä, ja hän istui siellä raapien päätänsä. Sanoin: “Hyvää päivää.” Hän vain katsoi ylös ja katsoi alas. “Hyvä on”, ajattelin, “minun on parasta jättää hänet rauhaan.” Niinpä menin käytävää hieman edemmäksi ja sieltä löysin erään rouvan, hoitajan istumassa pöydän ääressä. Minä sanoin: “Anteeksi.”

Hän sanoi: “Mitä sinä haluat?”

Ja minä sanoin: “Onko täällä sen-ja-sen nimistä naista?”

Hän sanoi: “En tiedä.”

Minä sanoin: “Hänen olisi tullut olla huoneessa 321 tai 221.” Minä sanoin: “Menin tuohon huoneeseen, eikä siellä ollut ketään sen nimistä.” Ja tuo rouva sanoi: “Täällä alhaalla ei ole ketään sen nimistä.” Sanoin: “Ehkä hän on yläkerrassa.”

Ja hän sanoi: “Hyvä on, miksi et sitten mene huoneeseen 321.”

Minä sanoin: “Kiitoksia!”

Menin huoneeseen 321 ja kysyin: “Onko täällä sen-ja-sen nimistä rouvaa?”

“Ei!”

Siellä makasi eräs rouva, joka sanoi: “Hän oli vastapäisessä huoneessa, käytävän toisella puolella, numero 31.”

Sanoin: “Kiitoksia, rouva.”

Menin sinne ja sanoin: “Onko rouva se-ja-se täällä?”

“Ei, he siirsivät hänet. Hän on alakerrassa.”

^{41b} Ajattelin: “Hyvänen aika!”

Menin takaisin jälleen alakertaan. Ja he olivat antaneet minulle tuon huoneen numeron. Ja menin alakertaan ja katsoin kaikkia... Pelkäsin mennä uudestaan tuon tiskin ääreen, joten katselin käytävää ylös ja alas löytääkseni tuon huoneen numeron. Ja etsin, enkä voinut löytää sitä.

Heillä on tuossa sairaalassa pieniä siipirakennuksia. Ja tässä tuli eräs lääkäri kädessään stetoskooppi ja kirjalaukku. En ollut koskaan nähnyt sellaista miestä, neljä jalkaa pitkä ja neljä jalkaa leveä, mutta hän sopi melkein... Hän käveli siellä ja minä sanoin: “Hyvää iltaa. Voisitko sanoa minulle, missä huone numero se-ja-se on?”

Hän sanoi: “Ylös tätä kautta ja ulos tuota kautta.”

olleet koskaan nähneet, eikä kukaan heistä ollut koskaan nähnyt sitä. Ajatelkaa sitä! Niin he tulivat lähelle tuon maan rajaa. Ja siellä heidän joukossaan oli eräs suuri soturi, nimeltään Joosua. Joshua, joka merkitsee “Jehova Pelastaja”. Ja Joosua meni Jordanin yli luvattuun maahan ja tuli takaisin todisteen kanssa siitä, että se oli hyvä maa. He toivat mukanaan viinirypäletertun, jota kantamaan tarvittiin kaksi miestä. Juuri sellainen Jumala oli sanonut sen olevan. Se tulvi maitoa ja hunajaa. Sen olisi pitänyt saada jokaisen heistä iloitsemaan. Miksi? Joosua toi takaisin todisteen maasta, josta kukaan ei tiennyt mitään, ja jonka Jumala oli luvannut antaa heille. Näettekö? Heille oli luvattu tuo maa, ja he olivat matkalla siihen.

¹¹⁶ No niin, eräänä päivänä ihmiskunta oli ansassa, ja maan päälle tuli Eräs, jonka nimi oli Jeesus Kristus. Jeesus merkitsee “Jehova Pelastaja”. Ja Hän meni alas kuoleman Jordanille. Meni Jordanin yli, kuoleman kautta, ja nousi ylös pääsiäisaamuna mukanaan todiste siitä, että ihminen voi elää kuolemansa jälkeen. Halleluja! Kuolema ei ole loppu. Jeesus todisti sen, että ihminen voi elää sen jälkeen, kun hän on kuollut.

¹¹⁷ Ennen kuin Hän lähti, Hän seisoi heidän edessään ja sanoi: “Minun Isäni huoneessa on monia asuinsijoja. Jos niin ei olisi, olisin kertonut sen teille. Ja Minä menen ja valmistan paikan. Menen ja järjestän paikan, ja palaan takaisin ja otan teidät tyköni, niin että missä Minä olen, te myös voisitte olla.” Ja pääsiäisaamuna, kun Hän oli kuollut, niin että kuu ja tähdet ja aurinko häpesivät itseään, kun Hän kuoli tuon roomalaisen sotilaan lävistettyä Hänen sydämensä keihäällä, ja vesi ja veri olivat erottautuneet... Hän oli kuollutta kuolleempi. Hän meni hautaan niin kuin mikä tahansa ihminen. Hänen sielunsa meni helvettiin, niin kuin Raamattu sanoo. Mutta pääsiäisaamuna Hän tuli takaisin kuolemasta, haudasta ja helvetistä ja sanoi: “Minä olen Hän, joka oli kuollut, ja Minä olen elossa aina ja ikuisesti, ja Minulla on kuoleman ja helvetin avaimet. Minä olen Mies.”

¹¹⁸ Kun he sanoivat: “Hän on henki.” Hän sanoi: “Antakaa minulle kalavoileipä.” Ja Hän söi kalaa ja leipää. Hän oli mies, joka kuoli ja meni tuohon maahan ja palasi takaisin todisteen kanssa siitä, että ihminen voi elää kuoleman jälkeen. Mitä kuolemalla on tekemistä meidän kanssamme? Aamen. Päästäkää pois paine.

¹¹⁹ Nyt, ei vain sitä, vaan Hän antoi meille lupauksen. Mikä se oli? Hän antoi meille perintömme käsirahan. Hän sanoi: “Nyt, todistaaksemme tämän jokaiselle uskovalle. Te vaellatte nyt täällä

“Varmasti poikani, minä rakastan sinua!”

“Mutta isä, enkö minä ole sinun esikoisesi?”

“Kyllä olet, poikani.”

“Katsohan tuonne, Isä, tuo enkeli otti tuon pienen pojan. Minä tunsin hänet. Minä leikin hänen kanssaan. Oi, isä, nyt hän tulee tätä taloa kohden.”

“Mutta poikani, näetkö mitä on tuon oven pielissä?” Halleluja!

“Isä, tuleeeko hän ottamaan minut?”

“Ei, poikani. Hän ei voi ottaa sinua.”

“Miksi?”

¹⁰⁹ “Hänen lupauksensa on: ‘Kun Minä näen veren, Minä tulen kulkemaan ohitsenne.’ Mene, hae leikkikalusi ja ala leikkiä, poikani. Ei tarvitse murehtia. Me olemme Jumalan pakopaikassa. Päästä paine pois.”

¹¹⁰ Israel voi istua rauhassa ja lukea Raamattua. Sillä aikaa kun muut heistä kirkuivat ja paine lisääntyi, Israel rentoutui. Miksi? Kuolema oli aivan ovella, mutta mitä merkitystä sillä oli? Se ei voinut vahingoittaa heitä.

¹¹¹ Niinpä kun kuolema tulee ovellemme, kunnia Jumalalle, niin kauan kuin Jumalan vaatimus on täytetty, Veri on asetettu sydämeni pihtipieliin, niin mitä väliä sillä on. Se ei voi vaivata minua.

¹¹² Jos lääkäri sanoo, että te kuollette huomenna, niin mitä väliä sillä on. Veri on pihtipielissä. Teidän täytyy kuolla joka tapauksessa. Mutta jos tuota Verta on käytetty, on minulle tuleva ylösnousemus. Aamen!

¹¹³ Israel voi olla rauhallinen. Se ei lisännyt painetta heille, koska he tiesivät, ettei kuoleman enkeli voinut iskeä heitä. He olivat veren alla. Se oli Jumalan valmistama tie.

¹¹⁴ Huomatkaa nyt. Sanotaan: “Voinko olla vakuuttunut siitä?” No niin, kristityt, tässä se on meille. “Voinko olla vakuuttunut siitä?” Puhuin siitä viime sunnuntai-iltana.

¹¹⁵ No niin, Israel oli lupauksen, liiton kansa, Jumalan kansa. Heille oli luvattu maa, joka vuosi maitoa ja hunajaa. Niinpä he... He eivät olleet koskaan nähneet tuota maata, yksikään heistä ei ollut koskaan ollut siellä, mutta heillä oli lupaus siitä. Näettekö, he eivät olleet koskaan olleet siellä. He eivät tienneet tuosta maasta mitään. Mutta heille oli luvattu tuo maa, ja he tulivat ulos orjuudestaan Jumalan kädellä, Hänen profeettansa kautta, ja olivat matkalla tunnustaen olevansa pyhiinvaeltajia ja muukalaisia ja olevansa menossa maahan, jota eivät

Minä sanoin: “Kiitos neuvosta.” Se on totuus. hän sanoi: “Ylös tätä kautta ja ulos tuota kautta.”

Ja minä sanoin: “Kiitoksia!” Ajattelin: “En ole vielä päässyt minnekään.”

⁴² Katsoin uudestaan, ja siellä oli jotenkin ystävällisen näköinen rouva seisomassa tiskin ääressä. Menin hänen luokseen ja sanoin: “Hyvää iltaa.”

Hän sanoi: “Mitä kuuluu?”

⁴³ Minä sanoin: “Rouva, olen kokonaan sekaisin.” Ja kerroin hänelle asiani. Minä sanoin: “Täällä on jossakin eräs rouva, joka menee aamulla leikkaukseen, ja hän on lähellä kuolemaa. Minä olen sananpalvelija ja pastorimme siellä ei voinut päästä käynnilleen, joten he antoivat minulle tämän numeron.”

Hän sanoi: “Hetkinen vain, veli Branham, otan selvää asiasta.”

“Kiitos Herralle.”

Hän laski kaiken syrjään ja meni katsomaan ja tuli takaisin sanoen: “Kyllä, veli Branham, hän on huoneessa numero se-ja-se, siellä vasemmalla puolella.”

⁴⁴ Minä sanoin: “Kiitoksia sinulle oikein paljon.” Käännyin ympäri, katsoin ja ajattelin: “Siinä se on. Paine täytyy purkaa.”

⁴⁵ Jokainen... On tulossa neuroottinen ajanjakso. Jokainen on täynnä painetta, eikä ole aikaa. Ja se saa asiat hajoamispiteeseen. Se aiheuttaa sen, että ihmiset loukkaantuvat, kun heille sanotaan, ja saa teidät sanomaan asioita, joita ette tarkoita sanoa.

⁴⁶ No niin, jokainen on syyllistynyt siihen. Minä olen syyllinen. Te olette kaikki syyllistyneet siihen. Paineen alaisina me teemme asioita, joita emme muuten tekisi. Paine on lisääntymässä kohtuuttomaksi tänään. Uskon, ennen kuin menen yhtään pidemmälle, haluaisin sanoa tämän: minä uskon, että se on vihollinen, joka tulee alas ja painostaa. Minä uskon, että se on perkele.

⁴⁷ Ja me tiedämme, että Herran tulemus on käsillä, ja Raamattu sanoo, että viimeisinä päivinä perkele kiertäisi ympäri kuin karjuva leijona. Ja jos hän voi saada teidät paineen alaisiksi, kiirehtimään, juoksemaan jonkin ylitse, niin te teette ratkaisuja, joita ette tekisi, jos istuisitte alas ja ajattelisitte sitä.

⁴⁸ Noin kolme vuotta sitten olin metsästysmatkalla, ja minulla oli intiaaniopas. Ja minä liikun metsästäessäni todella nopeasti. Minä vain olen, näettehän, yksi niistä, jotka kasvattavat tätä painetta.

⁴⁹ Niinpä olin metsästävässä tämän intiaanin kanssa ja hyppäsin pois hevoseni selästä. Siellä ylhäällä vuorella oli joitakin hirviä, ja aloin kiertää mutkan ympäri. Ja tuo vanha intiaani oli noin kymmenen vuotta minua vanhempi ja hän tuli puuskuttaen jäljessäni. Minä sanoin: "Tulehan nyt, päällikkö, tulehan nyt!"

Hän sanoi: "Liian nopeasti, liian nopeasti!"

Minä ajattelin: "Oi..." Minä sanoin: "Pidähän kiirettä!"

⁵⁰ Lähdin liikkeelle, ja hän sanoi: "Liian nopeasti!" Hidastin seuraavalle vaihteelle. "Liian nopeasti." Hidastin kävelyksi. "Liian nopeasti." Voi hyvänen aika. Minä sanoin: "Päällikkö, hirvet ovat siellä ylhäällä!"

Hän sanoi: "Hirvi pysyy siellä. Se syntyi siellä."

Sanoin: "Luulen, että olet oikeassa."

"Se pysyy siellä. Se syntyi siellä." Hän sanoi: "Saarnaaja metsästää liian nopeasti. Pelottaa kaiken riistan pois." Hän sanoi: "Tee intiaanin tavalla: astu kerran, katso yhdeksän kertaa."

⁵¹ No niin, kummastelin minkälaiselle vaihteelle asti minun täytyisi pienentää. Kun minä olin juoksemassa ylös vuorta, hän sanoi: "Astu kerran ja katso yhdeksän kertaa. Katso kaikkialle ympärillesi kaikkea yhdeksän kertaa ennen kuin otat toisen askelen." Oi! Mutta katsokaahan, hänellä ei ollut mitään kiirettä.

⁵² Ajattelin sitä. Ja kallis vanha äitini, joka tänä iltana on kirkkaudessa... Joku sanoi: "Miksi et käytä valkoista kukkaa tänään, merkitsemään sitä, että äitisi on kuollut?"

⁵³ Minä sanoin: "Äitini ei ole kuollut. Äitini on elossa." Ja sitten, jos käyttäisin punaista kukkaa, silloin ihmiset sanoisivat: "Minä luulin, että äitisi oli kuollut?" Niinpä ollakseni hämmentämättä heitä ja lisäämättä painetta, minä vain jätin sen kaiken pois. Näettehän? Hän ei ole kuollut. Hän nukkuu. Hän on Kristuksen kanssa.

⁵⁴ Ja sitten tämä hermostunut, neuroottinen ajanjakso, jossa me elämme... Ja tiedätkö, kaikkeen tähän lääkäreillä ei ole vastausta, koska se kiusaa myös heitä. Heillä ei ole vastausta. He eivät tiedä mitä tehdä.

Te sanotte: "Oi, tohtori, pääni on räjähtämisillään. En tiedä, mitä tehdä. Minä..." "Niin on minunkin", hän sanoo. "Ei ole mitään, mitä voitaisiin tehdä." Hän antaa teille rauhoittavaa lääkettä, ja kun sen vaikutus katoaa pois, te olette hermostuneempi kuin mitä alussa olitte. Aivan kuin humalainen ottaisi ylimääräisen ryypyn selvittääkseen

tulin Kristukselle, kun olin noin kaksitoistavuotias, minä istuuduin ja ajattelin sitä. Tutkin toisia uskontoja, mutta kun löysin todellisen..." Hän sanoi: "Tulin Kristuksen tykö, toin asiani, sieluni ja kaikkeni Hänelle, ja", hän sanoi, "siitä lähtien minun ei ole koskaan tarvinnut murehtia." Hän sanoi: "Hän lupasi kantaa kaikki huoleni ja vaikeuteni." Hän sanoi: "Jos Hän ei ole tarpeeksi suuri tekemään sitä, ja tiedän, että itse en ole tarpeeksi suuri tekemään sitä, niin mitä hyötyä minun on silloin murehtia sitä." Näettekö? Siinä se on!

¹⁰³ Kristus lupasi, että Hän kantaisi kaikki teidän huolenne. Heittäkää huolenne Hänen päälleen. Niinpä mitä te murehtisitte? Murhe kasvattaa paineen. Paine saa aikaan räjähdysten. Niinpä heittäkää vain huolenne Hänen päälleen ja lakatkaa murehtimasta. Eikö niin!

¹⁰⁴ Nyt... "Hyvä on" te sanotte, "kuinka minä sen teen?" Vain luottamalla Hänen lupaukseensa. Hän lupasi, että Hän tulisi tekemään sen. Jopa kuoleman hetkellä, kun kuoleman enkeli tulee sisälle huoneeseen... "Oi, veli Branham, tiedän, että tulen olemaan hermostunut." Oi, ei! Te olette Pakopaikassa. Ei, ei! Te tiedätte, että tulette kuolemaan. Teidän on mentävä jollakin tavalla, joten menkää vain sisälle Pakopaikkaan. Tuntekaa olonne turvalliseksi. Oikein! Te olette turvassa niin kauan kuin olette pakopaikassa. Muistakaa, Hän kuoli teidän puolestanne. Hän huolehtii teistä. Hän kuoli puolestanne.

¹⁰⁵ No niin, katsokaamme... Te sanotte: "Veli Branham, tarkoitatko, että kun kuoleman enkeli kolkuttaa, se ei aiheuta sinulle mitään painetta?" Ei, ei hitustakaan. "Mutta kuinka se tehdään?" Tulkaa Pakopaikkaan. Siinä kaikki!

¹⁰⁶ "Mutta", te sanotte, "veli Branham..." Hyvä on, hetkinen vain. Ottakaamme Israel alhaalla Egyptissä. Siellä tuli aika, jolloin Jumala sanoi: "Minä tulen lähettämään kuoleman enkelin maan halki ja tulen ottamaan jokaisesta perheestä vanhimman, ellei verta ole ovella", tuona suurena ohikulkemisen yönä.

¹⁰⁷ No niin, tässä on Israel, kansa, jolla on lupaus, menossa luvattuun maahan ja he... On ohitse kulkemisen yö. Kuoleman enkeli on maassa. Ja me kuulemme kirkumista kadulta. Me katsomme ulos. Kaksi suurta mustaa siipeä aaltoilee alas katua. Luuletteko, että Israel olisi ollut kiihdyksissä? Ei!

¹⁰⁸ Kuolema oli ovella. Pieni poika katsoi ulos ikkunasta. Hän oli perheen vanhin lapsi. Hän näkee tuon suuren, mustan enkelin. Hän katsoo ja sanoo: "Isä, rakastatko sinä minua?"

tulkaa Kristuksen luo ja päästäkää pois paine. Hän antaa meille kaikki asiat. Kaikki asiat ovat meidän Kristuksen kautta, joten vain päästäkää paine pois.

⁹⁶ Ainoa tapa, miten voitte tehdä sen... Joku voisi antaa teille miljoona dollaria. Se nostaisi painetta.

Te voitte liittyä seurakuntaan, ja se yhä nostaa painetta, koska metodistit sanovat teille, että he ovat oikeassa ja baptistit väärässä. Ja baptistit sanovat: "He ovat väärässä, ja me olemme oikeassa." Niinpä se vain nostaa lisää painetta, koska te ette tiedä, missä seisotte. Mutta jos te koskaan tulette Kristuksen luo, te voitte päästää paineen pois. Koska silloin se on kaikki ohitse. Te voitte asettua aloillenne.

⁹⁷ Se on Jumalan varaama turvapaikka, josta Jumala sanoo: "Herran Nimi on mahtava torni. Vanhurskas juoksee sinne ja on pelastunut." Sairauden aikana, kun sairaus iskee, ja lääkäri sanoo: "En voi tehdä mitään muuta", niin älkää antako paineen kasvaa. Päästäkää paine pois. Kutsukaa pastorinne. Antakaa hänen voidella teidät öljyllä ja rukoilla puolestanne. Uskon rukous on pelastava sairaan. Päästää pois paineen. Näettekö?

⁹⁸ Hän on meidän Pakopaikkamme. Ollessanne tässä Pakopaikassa, teillä on oikeus kaikkeen siihen, mitä tässä pakopaikassa on. Ja Kristus on meidän Pakopaikkamme, ja kaikki, mitä te tarvitsette, on Hänessä. Aamen. Sairaana ollessa älkää antako paineen kasvaa. Päästäkää paine pois.

⁹⁹ Te sanotte: "Mutta, minä ihmettelen, veli Branham." Te ette ihmettele, te vain päästätte paineen pois. Jättäkää tapauksenne Jumalalle ja jatkakaa eteenpäin niin kuin olisi kaikki ohitse. Älkää kasvattako painetta. Päästäkää paine pois.

¹⁰⁰ "Mutta", te sanotte, "minä olen niin huolissani, veli Branham. Minä en yksinkertaisesti tiedä..." Päästäkää pois paine! Aamen! Tässä pakopaikan kaupungissa Hän otti teidän murheenne ja huolenne, joten teillä ei tarvitse olla sitä. Heittäkää huolenne Hänen päällensä, sillä Hän huolehtii teistä. Älkää murehtiko huolianne. Se kuuluu Hänelle.

¹⁰¹ Tapasin erään naisen täällä muutamia vuosia sitten eräässä rihkamakaupassa. Hän oli noin kuusikymmentävuotias ja näytti noin kolmekymmentävuotiaalta. Minä sanoin: "Kuinka sinä sen teet, sisar?"

¹⁰² Hän sanoi: "Veli Branham, minulla on kaksi poikaa, jotka ovat lääkäreitä ja vanhempia kuin sinä." Ja rehellisesti sanoen hän ei näyttänyt yli kolmekymmentävuotiaalta. Hän sanoi: "Tässä se on. Kun

humalastaan. Näettehän? Niinpä te ette voi tehdä sitä. Ei ole mitään vastausta. Heillä ei ole sitä.

⁵⁵ Mutta Jumalalla on vastaus. Siitä me haluamme puhua. Heillä on vastaus. Jumalalla on vastaus. Hän on tuo vastaus. Kristus on vastaus jokaiseen ongelmaan, mitä meillä on. No niin, nyt me tulemme puhumaan Hänestä.

⁵⁶ No niin, Vanhassa Testamentissa oli aika, jolloin ihminen saattoi joutua paineen alaiseksi, ja se tapahtui, kun hän oli tehnyt jotakin väärää. Jos hän oli vuodattanut viatonta verta, silloin hän joutui pakenemaan. Sillä niin pian kuin hän oli tappanut jonkun, tehnyt väärin jollekin, joku tämän sukulaisista tulisi metsästäämään häntä, kunnes löytäisi hänet ja tappaisi hänet. Se oli silmä silmästä ja hammas hampaasta. Ja te näette, ettei tuolla miehellä ollut mitään paikkaa, mihin pysähtyä

Jos hän oli vahingossa tehnyt jotakin, niin tietenkään ihmiset eivät uskoneet häntä, ja hänen täytyi paeta. Koska niin pian kuin hän teki sen, tämän tapetun miehen tai naisen sukulaiset lähtivät hänen peräänsä, ja kun he löysivät hänet, se oli hammas hampaasta ja silmä silmästä. Sillä tavalla he elivät.

⁵⁷ Ja niinpä hän ei voinut pysähtyä minnekään. Hän oli pakolainen. Hän ei tiennyt mitä tehdä, ja hän joutui pakenemaan. Se on tarkka esikuva tästä päivästä. Uskon, että se aiheuttaa niin paljon painetta. Me pakenemme. Se on vikana maailman kanssa. He tietävät olevansa väärässä. He tietävät, että Herran tulemus on käsillä, ja paine kasvaa, ja he pakenevat. On majataloja, uhkapeliluolia, ylellisyyttä, moraalista mädännäisyyttä, mitä tahansa purkamaan sitä. Kuunnellaan televisiosta likaisia vitsejä, mitä tahansa, sen purkamiseksi. He pakenevat. Jotakin on kohta tapahtumassa, ja he tietävät sen. Ja he ryyppäävät itsensä kuoliaaksi nautintojen kera ja kaiken muun. He pakenevat.

⁵⁸ He tietävät, että jotakin on kohta tapahtumassa. Maailma puhuu siitä. Me tiedämme, että jotakin on kohta tapahtumassa. Tämä maailma voi olla räjäytetty hajalle ennen aamunkoittoa. Jokainen kansakunta on jännityksen alainen. Miksi?

⁵⁹ Olin kerran Afrikassa ja katselin syövää lammasta. Se oli karitsa, tai keskikokoinen lammas. Ja se söi hyvin rauhallisesti, mutta äkkiä se tuli rauhattomaksi. Se otti suullisen, katseli ympärilleen, otti toisen suullisen. Kun se oli rauhallinen, katselin sitä, ja se näytti niin tyyneltä. Minä ajattelin: "Eikö siellä olekin rauhallista? Katso tuotakin pientä

lammasta.” Paimen, joka oli vartioinut niitä, tuo alkuasukas, värillinen, oli mennyt takaisin karja-aitaukseen.

⁶⁰ Katselin tätä pientä lammasta, ja jonkun ajan kuluttua se tuli hermostuneeksi. Minä ajattelin: “Mikähän pikku kaverilla on vikana?” Tarkkasin sitä kiikarin lävitse. Ja se tuli niin hermostuneeksi katsellen sinnepäin ja tännepäin. Se alkoi määkiä. Se ei tiennyt mitä tehdä. Minä ajattelin: “Mikähän sai tuon pikkukaverin niin äkisti kiihottumaan?”

⁶¹ No niin, se oli pienellä ruokintaniityllä. Mutta kaukana sen takana huomasin jonkin nousevan ylös ja laskeutuvan alas jälleen. Noin puolen mailin päässä siitä, hyvin ruohikon kätöksä, oli leijona hiipimässä lähemmäksi. Ja jokin tuossa pikkukaverissa sanoi sille, että jossakin oli vaara vaanimassa. Se ei voinut nähdä sitä. Mutta tuo leijona oli haistanut lampaan ja sen täytyisi nyt toimia nopeasti, ennen kuin paimen tulisi ja veisi sen pois.

⁶² Niinpä sitten, tarkaten sitä, jännitys oli noussut. Ja kauempana tämä leijona oli hiipimässä lähemmäksi todella sulavasti. Ja kuitenkin, vaikka tuo lammas ei voinut nähdä leijonaa, niin kuitenkin jokin sen sisällä sanoi sille, että vaara oli käsillä.

⁶³ Ja samoin on tänään. Jokin ihmisten sisimmässä antaa heidän ymmärtää, että jotakin on tulossa tapahtumaan. Me tiedämme sen. Kristitty tietää sen. Maailma tietää sen. Juoppo tietää sen. Uhkapeluri tietää sen. Liikemiehet, hallitukset, YK, kaikki he tietävät, että jotakin tulee kohta tapahtumaan. Se synnyttää jännitystä.

⁶⁴ Naiset, äidit, vain savuke toisensa perään... Katselen heitä, kun he tulevat tuomaan lapsiaan kouluun. He ajavat sieltä kujamme kautta, niin että minun on pidettävä silmällä lapsiani ja koiraani, kahdenkymmenen mailin rajoitusalueella seitsemänkymmenen mailin tuntinopeudella, naiset viemässä lapsiaan kouluun, savuke ulkopuolella roikkuvassa kädessä, touhuten lastensa kanssa, ja siellä jarrut vinkuvat, tai renkaat katua vasten... Ja tässä he tulevat jälleen takaisin. Näin ilmanpaineen puhaltavan neljä tai viisi pientä lasta suoraan pois tieltä jonkun neuroottisen äidin ajaessa ohitse. Mihin hän on menossa? Mikä on hätänä? Ehkä jokin tietty televisio ohjelma on tulossa, jonka hän haluaa nähdä.

⁶⁵ Mutta siinä se on, jännitys. Jokin aiheuttaa sen. Heillä ei ollut tapana tehdä sitä. Jokin on lähestymässä. Kuolema ja hävitys ovat tulossa tänne. Ne eivät ole kovinkaan kaukana. Jotakin on lähestymässä.

valmistettu Weatherby magnumiksi, se ei olisi räjähtänyt. Mutta koska sitä oli yritetty muuttaa joksikin sellaiseksi, mitä se ei todella ollut, niin se räjähti. Ja samoin käy jokaiselle, joka tunnustaa olevansa kristitty, ja joka ei aloita oikein uudestisyntymästä. Hän on räjähtävä jossakin. Siinä on liian paljon painetta. Hän ei tule kestäämään sitä. Hän on löytävä itsensä räjähtäneenä jostakin.

⁹¹ Ihmiset yrittävät jäljittellä jonkun palvelustehtävää, johon heitä ei ole kutsuttu. Lopulta se tulee räjähtämään. Teidän on oltava Jumalan määräämä. Sen täytyy olla Jumala, ei joku kädenpuristus, jokin tunteellinen kertomus, vaan se on tultava Kristuksen vuodatetun Veren pohjalta, ja teidän uskonne pohjalta siihen, mitä Jumala teki teidän puolestanne Jeesuksen Kristuksen kautta. Jos niin ei ole, te tulette räjähtämään jossakin. Joku on astuva varpailenne, ja niin te menetätte malttinne. Näettekö? Katsokaahan, paine lisääntyy koko ajan, ja pian se tulee räjähtämään.

⁹² Miehen täytyy haluta pysyä pakopaikassa. Hän ei voi mennä sinne sisälle valittaen. Hänen täytyy haluta pysyä, ilman mitään valituksia siitä. Ulkopuolella hän kuolee. Sisäpuolella hän on turvassa.

⁹³ No niin, haluan sanoa jotakin täällä oleville ihmisille, jotka eivät ole kristittyjä. Tulin tähän pakopaikka kaupunkiin noin kolmekymmentäyksi vuotta sitten. Ja, veli, en ole koskaan halunnut mennä ulos. Oi, minä tulin sisälle Kristukseen. Kaikki, mitä kaipasin, oli täällä sisällä. Minä en halua mennä ulos. Rukoilen päivittäin: “Oi Jumala, olen niin onnellinen täällä. Anna minun pysyä täällä.” Minä en koskaan halua jättää tätä ja tiedän, ettei Hän koskaan tule jättämään minua. Tiedän, ettei Hän koskaan tule jättämään teitä. Ja kun paine tulee suureksi, jos niin käy, silloin Hän on meidän Purkautumistiemme. Niinpä meidän ei tarvitse olla huolissamme siitä.

⁹⁴ Jos olette kokonaan paineen alla, ettekä tiedä minne menette, ja mitä tulee tapahtumaan kuolemanne jälkeen, ja te tiedätte, että te tulette joskus kuolemaan, teidän on tehtävä se, silloin se, mitä tulee tehdä, on tulla Kristukseen, Pakopaikkaan, ja päästää paine pois. Selvittää se, kerta kaikkiaan.

⁹⁵ Ei väliä sillä, mitä tapahtuu, Kristus on meidän Pakopaikkamme. Ja kun me tulemme Hänen luo, me voimme päästää paineen pois. Te voitte leikata murehtimasta: “Jos minä kuolen, niin mitä minulle tulee tapahtumaan? Mitä tulee tapahtumaan vaimolle? Mitä tulee tapahtumaan aviomiehelle? Mitä tulee tapahtumaan lapsille?” Vain

asia oli, että hänen täytyi tulla omasta vapaasta tahdostaan. Ja sillä tavalla teidän täytyy tulla Kristuksen tykö.

⁸⁴ Toinen asia, teidän täytyy olla tyytyväinen ollessanne siellä. Te ette... Te ette voi oleskella siellä huutaen joka päivä: "Haluaisin päästä ulos täältä. Haluaisin päästä ulos täältä." He panevat teidät ulos. Teillä täytyy olla halu jäädä sinne. Täytyy olla niin, että teillä täytyy olla halu pysyä tuossa kaupungissa.

⁸⁵ Ja kun te tulette Kristuksen luo, te ette voi katsoa taaksepäin maailmaan. Raamattu sanoo: "Joka laskee kätensä auralle ja kääntyy katsomaan taakseen, ei ole auralle arvoinen." Siinä monet niin sanotut kristityt tekevät virheensä. Näettekö, he toimivat ikään kuin aikoisivat aurata, mutta kun ensimmäinen pieni asia tulee, saa se heidät räjähtämään.

⁸⁶ Eräänä päivänä minulla oli siitä kokemus, niin kuin te kaikki tiedätte. Ja kiitän teitä rukouksistanne. Kun minä metsästä, kalastan, ammun maaliin ja kaikkea, niin olen aina halunnut Weatherby-magnum-kivääriin. No niin, jotkut ystävästäni olisivat halunneet ostaa sen minulle. Tunnen nuo ihmiset. Jos vain olisin maininnut siitä, olisivat he ilolla telineet sen. Suoraan sanoen, kaksi tai kolme heistä halusi tehdä sen. Mutta en voinut nähdä heidän panevan niin paljon rahaa kivääriin, kun tunnen lähetysaarnia, joilla ei ole kenkiä jaloissaan. En voinut tehdä sitä. Ja veli Wilson antoi Billy Paulille pienen .257 Roberts kivääriin. Ja eräs ystävä veljeni sanoi: "Veli Branham, Wetherby voi porata tuon kivääriin. Voin saada sen tehdyksi halvalla, jos annat minun tehdä sen puolestasi." No niin, annoin hänen tehdä sen.

⁸⁷ Kun se tuli takaisin, panin panoksen kivääriin ja menin ampumaan sillä, ja se räjähti käsissäni. Ja piippu lensi eteenpäin melkein viidenkymmenen jaardin rajalle, ja lukko kauas taakseni. Ja on ihme, ettei se leikannut minua kahteen osaan. Siinä oli noin viiden tai kuuden tonnin paine näin lähellä minua.

⁸⁸ Yksi noista lääkäreistä sanoi: "Ainoa asia mitä tiedän, on että hyvä Herra oli siellä suojelemaan palvelijaansa."

⁸⁹ Nyt, se mistä ajattelen sen johtuneen... Jos se olisi ollut Weatherby-magnum alusta alkaen. Mistä se johtui? Tuossa kivääriässä oli jokin vika. Sulkuväli oli porattu liian väljäksi. Se on vikana monien meidän kääntymyksessä. Meidän sulkuvälimme on porattu väljäksi. Ja...

⁹⁰ No niin, jos se olisi ollut Weatherby aivan alusta alkaen, siitä teräksestä alkaen, josta piippu oli valettu, olisi se ollut porattu ja

⁶⁶ No niin, Vanhassa Testamentissa Jumala tietäen, että jotkut näistä vaikeuksista sattuisivat vahingossa... Niinpä jos olette viaton, ettekä syyllinen, valmistaa Jumala tien teitä varten.

⁶⁷ Nyt jos mies tappoi miehen tarkoituksellisesti, harkiten, oli hän kadotettu. Hän ei voinut tulla tähän paikkaan. Mutta jos hän teki sen vahingossa, tarkoittamatta tehdä sitä, silloin siellä oli tämä turvakaupunki. Yksi niistä oli Gileadin Raamot. Ja uskon, että oli neljä paikkaa, jotka Joosua asetti turvakaupungeiksi.

⁶⁸ Ihmiset voivat nyt tulla tähän turvakaupunkiin. Jos hän oli tehnyt vahingossa jotakin väärin tarkoittamatta tehdä sitä, hän tuli turvakaupunkiin ja meni sen portille. Portinvartija kysyi häneltä, miksi hän oli tullut, hänen tulonsa syytä. Ja sitten hänen tapauksensa käsiteltiin. Ja kun hänen tapauksensa oli käsitelty portilla, ja hänet oli todettu syyttömäksi, ettei hän ollut tehnyt sitä tahallisesti, silloin tämä mies otettiin sisälle kaupunkiin, ja se oli hänen turvapaikka. Silloin vihollinen ei voinut saada häntä. Ja jos hän valehteli, ja oli tehnyt jotakin väärin ja tullut turvakaupunkiin, niin vaikka hän olisi pitänyt kiinni alttarin sarvista, oli hänen vihollisellaan oikeus raahata hänet pois alttarin luota ja tappaa hänet. Kyllä vaan! Koska hän oli syyllinen, se oli harkittu teko, ja hänen täytyi saada rangaistuksensa.

⁶⁹ No niin, siihen kuului jotakin. Tietenkin tuo mies oli hermostunut, hänellä oli ehkä tusina miehiä jäljessään. Jossakin, joka kalliolla, joka kukkulalla, joka pensaassa, joku vihollinen oli valmiina häntä varten. Hän oli hermostunut. Ja kun hän sitten kerran oli päässyt sisälle tuohon kaupunkiin, saattoi hän päästää paineen pois. Hän oli turvassa. Kaikki hänen asiansa olivat kunnossa, koska siellä oli paikka varattuna häntä varten. Jumalan varaama tie, niin ettei viatonta tapettaisi, vaan välttyisi tulehasta tapetuksi, koska hän oli tehnyt sen vahingossa, tapaturmaisesti.

⁷⁰ Niin oli, jos hän ei tarkoittanut tehdä sitä. Mutta jos hän tarkoituksellisesti oli tehnyt sen, täytyi hänen kestää seuraukset. Mutta hänellä oli mahdollisuus välttää se, jos hän oli tehnyt sen vahingossa, mutta hänellä ei ollut mitään mahdollisuutta, jos hän oli tehnyt sen tahallaan.

⁷¹ Ja on olemassa kaksi ihmisluokkaa tänään. Voisinko sanoa tämän. Maailmassa on tänään miehiä ja naisia, veli Ruddell, jotka eivät todella halua tehdä näitä asioita, joita he tekevät. Maailmassa on tänään miehiä ja naisia, jotka eivät halua tehdä syntiä. Tunnen sääliä heitä kohtaan. He

eivät halua tehdä mitään väärää, mutta kuitenkin he tekevät sitä. He ajautuvat siihen. No niin, on olemassa paikka henkilöä varten, joka haluaa tehdä oikein. On paikka, jossa voi päästää paineen pois. Se on totta. Mutta on joitakin, jotka eivät välitä.

⁷² Eräänä päivänä veli Hickerson hankki minulle passin valtion vankilan vartijalta, La Grangeen, Kentuckyyn, mennäkseni sinne kalastamaan. Ja tapasin siellä erään värillisen pojan täältä Louisvillistä ja hän kertoi minulle... Minä sanoin: "Sinun kaltaisesi hienon näköinen ja älykäs mies, mitä sinä teet täällä?"

⁷³ Hän sanoi: "Pastori, se oli tällä tavalla." Hän sanoi: "Se ei ole kenenkään muun kuin minun vikani." Hän sanoi: "Kerran minä kuuluiin Herralle." Hänen nimensä oli Bishop [piispa], ja hän sanoi: "He kutsuivat minua pyhäksi Bishop, koska palvelin Herraa." Hän sanoi: "Minulla ja vaimollani on pieni tyttö." Ja hän sanoi: "Kerran en voinut sietää sitä, joten menin maailman mukaan, menin pois Herran luota." Hän sanoi: "Minulla oli kristitty isä ja äiti." Ja hän sanoi: "Olin sotapalveluksessa neljä vuotta meren takana, Koreassa." Ja hän kertoi kuinka monissa taisteluissa ja tilanteissa hän oli ollut. Hän sanoi: "Mutta siellä me kävimme tansseissa ja niin edelleen."

⁷⁴ "Jouduin väärään seuraan. Ja eräänä päivänä kaksi pojista tuli ja he sanoivat: 'Bishop, me haluaisimme käydä Quaker Maidissa ja ostaa vähän ruokatarpeita, tahtoisitko ajaa meidät sinne?'"

Hän sanoi: "Vaimoni oli juuri kutsunut minua päivälliselle. Ja minä sanoin... Vaimoni kutsui minut sisälle ja sanoi: 'Kulta, älä mene heidän kanssaan. Noissa kavereissa ei ole mitään hyvää. Meidän täytyy päästä heistä eroon, ja meidän on mentävä takaisin kirkkoon.'" Ja hän sanoi: "Mutta pojat haluavat ruokatavaroita, ja en halua olla viemättä heitä." Hän sanoi: "Annan heille autoani. Vaimo sanoi: 'Älä tee sitä, he hajottavat sen.' Ja hän sanoi: 'Aja heidät sinne ja tule sitten takaisin.'"

⁷⁵ Hän sanoi: "Ajoin heidät sinne ja pysähdyin pysäköintialueelle." Ja hän sanoi: "Istuin siellä odottamassa, kun yhtäkkiä hälyttimet alkoivat soida ja kaikkea, ja tässä tulivat nämä pojat kummallakin pistoolit käsissään. Ja minä suljin auton oven ja sanoin: 'Tänne te ette tule.'"

Ja yksi heistä läimäytti häntä päähän ja nykäisi hänet ylös, osoitti häntä aseella ja sanoi: "Jos et halua reikää itseesi... Ja että me heitämme sinut tänne ulos ja lähdemme."

⁷⁶ Hän sanoi: "Ette te voi mennä minnekään. Te joudutte kiinni. Sanokaa te pojat heille, etten minä ollut tässä mukana. Minä en

tarkoittanut tätä. Minä olin istumassa täällä. Minä olen syytön osapuoli." Ja suunnilleen sillä hetkellä poliisit nappasivat heidät.

⁷⁷ Asia käsiteltiin oikeudessa ja hän sanoi: "Ensin ajattelin pahaa tuosta syyttäjistä, kun hän sanoi..." Tässä olivat hänen kysymyksensä: "Onko tämä sinun autosi?"

Hän sanoi: "Kyllä! Mutta minä..."

⁷⁸ Hän sanoi: "Vastaa kysymyksiini." Oi veli, perkeleellä on tapansa tehdä se. Hän sanoi: "Vastaa kysymykseeni." Hän sano: "Onko tämä sinun autosi?"

Hän sanoi: "Kyllä on!"

"Onko tämä sinun rekisterinumerosi?"

"Kyllä."

Hän kysyi: "Olitko sinä siellä pysäköintialueella?"

Hän sanoi: "Kyllä, mutta..."

Hän sanoi: "Vastaa kysymyksiini."

Hän sanoi: "Kyllä."

⁷⁹ Hän sanoi: "Siinä se on teille." Ja olosuhteiden perusteella he antoivat hänelle kymmenen vuoden tuomion ja näille toisille pojille elinkautisen.

⁸⁰ No niin, hän sanoi: "Katsohan veli, minä vain olin väärässä seurassa. Ketään muuta ei voida syyttää kuin minua." Ja niin se on! Nyt hänellä on kymmenen vuotta aikaa purkaa painetta. Rukoilin hänen puolestaan, veli Wood ja minä, me olimme istumassa siellä veneessä. Ja otin tuota poikaa kädestä ja rukoilin hänen puolestaan siellä, että Jumala antaisi hänelle ehdonalaisen vapauden. Ja rukoilen yhä hänen puolestaan, että Jumala tekisi sen.

⁸¹ Mitä se on? Painetta, syytön, syytön mies. No niin, tuolla miehellä pitäisi olla mahdollisuus.

⁸² Nyt, jos te haluatte tehdä oikein, niin olen niin iloinen tänä iltana voidessani kertoa teille, että on olemassa turvakaupunki. Se on Jeesus Kristus. Jos ette halua tehdä väärin, ja vihollinen on perässänne, niin silloin on olemassa pakotie, ja tuo pakotie on Jeesus Kristus. On paikka, jonne te voitte tulla ja päästää paineen pois. Mutta jos te rakastatte syntiä ettekä halua Jumalaa, silloin vihollinen on tavoittava teidät jossakin. Teillä ei ole... Te ette voi tulla Kristuksen tykö, koska te ette halua tulla.

⁸³ Ja kun tämä mies tulee Kristuksen luo, tähän turvapaikkaan... Kun mies tuli tuohon kaupunkiin Vanhassa Testamentissa, niin ensimmäinen